

**«ԻՆՏԵՐԱԿՏԻՎ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ԶԱՐԳԱՑՈՒՄ»
ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ**

**ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ
ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ
ԴԱՍԸՆԹԱՑ 2022**

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

- ԹԵՄԱ՝ <<ՍԱՄՆԱ ԾՌԵՐ>> ԷՊՈՍԸ՝ ՀՆԱԳՈՒՅՆ
ՀԱՎԱՏԱՄՔԱՅԻՆ ԿԱՐԳԱԿԱՌՈՒՅՑ (ՆՈՐ ՀԱՅԱՑՔ)
- ԱՌԱՐԿԱ՝ ՀԱՅՈՑ ԼԵԶՈՒ ԵՎ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ
- ՀԵՂԻՆԱԿ՝ ԱՐՄԻՆԵ ԻՍՐԱՅԵԼՅԱՆ
- ՈՒՍ. ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ՝
ՀՀ ԼՈՌՈՒ ՄԱՐԶԻ ՏՍԵՓԱՆԱՎԱՆԻ N 1
ՎԱՐԺԱՐԱՆ՝ ՊՈԱԿ
- ՂԵԿԱՎԱՐ՝ Մ. Գ. Դ., ԴՈՑԵՆՏ, ՌԲԱ ՊՐՈՖԵՍՈՐ Ա.ԾԱՏՈՒՐՅԱՆ

Ներածություն

Տարիներ շարունակ դպրոցական դասագրքերով և մանկավարժների հասկանալի լռությամբ մեզ մատուցվել է հերոսական մի պատմություն , որով սնվել , հպարտացել, կրկին ու կրկին արարվել ենք դարերի համար : Բայց բանավոր ու գրավոր <<լռության>> խորքից ճշմարտությունը միշտ << սպասել >> է իր օրվան , սպասել են և մեր մեծերը :

Այլևս խոսել << Սասնա Տուն >> (<<Սասնա Ծոեր >> , << Քաջանց Տուն >>) էպոսի մասին որպես հազարամյա էպոս `անհեթեթություն է :

Հայկական էպոսը խորհրդապաշտական հնագույն հենքով կրոնամիստիկական կոթող է : Այն սովորական մի պատմություն չէ , որառասպելական ացել է ժամանակի խորհրդով , ո՛չ , ամենևին : Այն նախահնդեվրոպական նախամայրլեզվով խոսող ժողովրդի նպատկանող քրմական արձրագույն ուսմունք է , որ ներկայացնում է **արարչության** , **համաստեղություններով երկնական արիձևավորման նմարդկության հոգևոր ընթացքի** մասին գիտական գիտելիք : Ընդհանրապես , բոլոր հնագույն ժողովուրդների էպոսներն իրենց հիմքում հոգևոր են , տիեզերաճանաչողության նմարդու աստվածային կոչման մասին մեկնություններ են : Հնագույն էպոս — հավատամքներն իրենց արտաքին պատումին երբ ունեն ենք ինասելիք , դրանք թաքնա գիտական գիտելիքներ են : Հնագույն տաճարների կործանումից հետո հավատամք էպոսները տարածվել են ժողովրդի մեջ , պատմվելու երգվել են ասացողների կողմից (օր. ` գողթաներ գիչների) , ովքեր հավատամքային կառույցն ընկալելով որպես սյուժետային պատում , հարմարեցրել են այն որ հավատամքին ( հաճախ արտադրված) ` ու իրենց ից չհեռու ընկած պատմական անցքերին ` հին պատումին հաղորդելով ժողովրդական բանահյուսության ընդհանուր կգծեր ( սանախապայման) ` հումոր , չափազանցություն , անկեղծություն , կենցաղային նրվագներ , կենարարչունչ : Այսպիսով մշտապես կենդանի են պահել այն , նորամենականորեն ` փրկել վոռացումից ու անդառնալի ոչնչացումից :

Այս օրվա դյուցազներգությունները այն հավատամքային կոթողներն են , որ հին ժամանակներում ձևավորել են մարդկային հոգևոր և բարոյական նկարագիրը :

Հնահույն հավատամքային պատումներում փորձել են բացատրել զոյության գաղտնիքը և մեկնաբանել ընթացումը ` որպես հոգևոր — աներևույթ սֆերայի ( ոլորտ) տրանսֆորմացիա ` նյութական ացված պրոեկցիա :*

<<Մասնատու>>ընտանազանի անդամների աշխատանքի անհատականության և արտադրության մասին վիճակականացված պատում-կառույց :
Եվ քաղաքական էությունը և նախկին <<նճուկուղուկ>> :
Մենք պարտավոր ենք հայտարարել համակարգի հիմքում դնել սրբազան գիտելիքը՝ հանձնել պոսիտիվ և պահպանված առասպելների, ինչպես և արել են մեր հիանալի մանկավարժները և մեր իմաստուն մեծերը : Հայ մանկանը , բնականաբար, նրան գիտակցելի և նկատելի մակարդակով գիտելիք պետք է տրվի ,
բայց ոչ երբեք մոտանցյալում մեկնաբանելի և նորոգելի լիզեղեցիկ, սակայն թերություն ու զիտելիք : Ինչու՞ են հայ մանուկը, հայ պատանի նուրի տասարդը մինչ օրս այնպես սոցիալապես թված հունական ու եգիպտական լեզուներով,
ինչու՞ չեն կարողանում հայ արտանալ ազգային ու, սովորել ազգային ինչ, սեփական ինչ :
Ծանոթ հարցադրում է, այնպես չէ՞ :

Ուրեմն հետևենք մեր դյուցազնի ուղերձին ,
մի ամտաբար չկարծենք, թե այն սուսկ թշնամուն է ուղղված, ո՛չ , ամենևին :

Ովքերն ածել՝ արթուն կացեք...

1. Արթուր Արմին << Մասնատու >> հնազույն հավատամք-էպոս , մաս II
Ցավոք, ժամանակին պատմաբանական հանգամանքներից ելնելով (պարտադրվելով)՝ մեր մեծերը (Մ. Աբեղյան , Կ. Մելիք Օհանջանյան) էպոսը ներկայացնելով որպես 7-10-րդ դարերի պատմական դեպքերի մասին ժողովրդական արձագանք – պատումներ՝ այն <<հասցրին>> միջին դարեր :

Հետևանքի ու պատճառի տեղերը փոխելով ,
արհամարհելով և չհասկանալով ժամանակագրություն , ճարտարապետություն ,
տաղաչափություն՝ ժամանակի պատմաբաններն ու բանասերներն ընդունում էին (
ցավոք, նաև բանասերները) ,
որ ժողովրդական պայքարի հետևանքով ածող դեպքերը և պատմական իրական դեպքերը հետագայում աստվածներին վերածվել և հանդիսացել արարչության մասին կոսմիկական հավատամքային պատումների հատադձ :
Բայց այս օրարդեն գիտնականներից շատերին պարզե ,
որ հնազույն քրմական տաճարների կոսմիկական գիտելիքն է ժամանակի ընթացքում վերապատմվելով՝ հարմարվել պատմական դեպքերին ու տեմպերին :
Ի՞նչի մասնալիք բանասերները , որ Բեռի Թորոսը չերկարող Թեոդորոս Աշտունի ինչին էլ (
7-րդ դար), քանզի հնազույն **Թոր – Թոր – Թեշուր / Թեշիբան /** աստվածությունն է / Թեշուր աստվածությանը ավելի ուշ կանդրադառնանք /:

Հայտնի է , որ հայ – արամեերը հայոց լեռնաշխարհից տարածվելով դեպի հյուսիս, անցնելով Սկանդինավյան տարածքներով՝ դարձել են բրիտների նախնիները :

ՀայերըՍկանդինավիայինտվեցիննրանցգերագույնաստվածԹորին/Amarud +
Marutukkum/ ԱմարուրթՍարուրթԳամ ` ՍարուրթԹոր+Գամեր+ԱրամԱստծուն :

ԹորԳամ –Մուրճ-Թակի , Թագի , ԳամիՏերը

ԹորիհրաշագործգործիքներիցէինՄուրճ- Թակը , ՈւթաստղԱրքայականԹագը,
որըհայկականնշակույթումունիՄեծՄուրճ ,ՊողպատեՄուրճգաղափարը , ունիթաք-
թակ –միակիմաստը/թակլաճ,մինուճար/ ,ունիթագելու/թակելու/,խփելու
,գարկի,ամրացնելու ,հարվածովկնքելուգաղափարը, գամ-
մեխիզլխինխփելովամրացնելուգաղափարը /Դավիթիրթուրիջեցուց,տարավ , բերեց
,բարձրացուցեղթուր ,համբուրեց,դրեցճակտին,ասաց.- Մարե , -Էսմեկգարկքոխաթեր:
*/ ԱյսգաղափարենկրումնանԹագըևԹագավորը : Հայոցարքայականթագնէ
,որունեցելէհաստատող , կնքող , գամողգաղափար :

„Թոր,, և „որոտ,, - Թորը` բնությանտարերք

Թորըկայծակի , որոտի,փոթորկի , անձրևիևպտղաբերությանաստվածնէ :

ՍկանդինավյանԹորըՀայոցՍարուրթԹոգԱրամմանէ :

<<ՍասունցիԴավիթ>>, էջ 245/1/

ՍկանդինավանունըևսառնչվումէՀայկիառեղծվածիհետ.

Հ-ս + Կայ+դի+նավ - Հայ. ԿիԷնիևպատկանողքառանիվնավիմասինէխոսքը

Սկանդին- **Հս+Կայ+ան+դի** /ԱրդինքաղաքիցցնացածդիցներՀայկը-Ան-
Էնդիցգաղափարով/

ՀայկիսերնդիցերԹորԱստվածը./թենԱստվածաշունչըհակառակնէպնդում/
ՇիկամորուսհսկաԱստվածը ` օժտվածամենակործանուժով
,որըկարողէրմինստելովամբողջականցուլուտել(Էպոսներում,ընդհանրապեսհավատ
ամքայինկարգակառույցներումմանատիպօրինակներըչպետքէընկալելբառացի,դրա
նքգաղտնագրերիձևովփոխանցվողգիտելիքներենաստեղատներիմասին:Այլաբանությ
ունանվանելըևսճիշտչէ) :
ԹորըերկնքովսլանումէԱյծերլծածհսկայականբրոնզեկառքով :
ԹորնուներնասպողպատյաձեռնոցներևուժըբազմապատկողԳոտինևԳամը :
ԳամըհանդիսանումէրՏիեզերքիկենտրոն -բևեռը:
ԱյսամենովԹորըդառնումէրանհաղթահարելի :
Բայցդառնանքկրկինմերէպոսին,համեմատենք.

ԵսկուզեմքենեիմհորԳուտնիզլխին,

ԵսկուզեմքենեիմհորԿապանդադիֆեն,

ԵսկուզեմքենեիմհորՔամարնմեջքին,

ԵսկուզեմքենեիմհորՇավարնիոտին,

ԵսկուզեմքենեիմհորԿոշիկնիոտին,

ԵսկուզեմքենեիմհորԽաչՊատերազմին...*

Անհաղթահարելիեն,անշուշտ , հայոցՍասնաԾռերընս:ՍերելովԱնանունԱստծուց,
լինելովնախնականհրածին-
ջրածինէականեր`նրանքպատասխանատվությունենկրումսերունդներիառաջ :
Եվիրենցառաքելությունըկրելուհամարիվերուստ ,,վարձատրվում ,,
եներկնածինօգնականներով:

Սանասարծովումեջորմտավ,

ՏեսավԾովայինձին , ՔուռկիկԶալալին,

Էնտեղկապուկ , թամքսադաֆինվերանպատրաստ,

ԷրկնուցիջածԹուրԿեծակինվերանկախած...

/երգէ- ,,ՍասունցիԴավիթ,, էջ 225/1//

,,ՍասունցիԴավիթ,, էջ 39-40

Այժմ,ինձհամարգոնեմշտապեսառեղծվածայինԽաչ - Պատերազմին-Խաչ-
Պատարազին-իմասին. Էպոսինքիչթեշատճանոթանալուցհետո,
իմ<<անգիտակից>>ուգիտակցականողջկյանքիրնթացքումփնտրելեմինձհամարայսա
ռեղծվածիպատասխանը : Ի՞նչէԽաչ- Պատերազմին :
Ինձհանգիստչտվողշատհարցերիպատասխաններնարդենգիտեմ `որտեղփնտրել :
ԱռաջինհերթինշնորհակալեմերփառահեղբանահավաքտիկինԱրուսյակՍահակյան
իննհզորհայազետԱրթուրԱրմինին :
Փաստորենոչինչէլանհասկանալիչէ,եթեբացատրողըգիտնականնէնէպոսագետը :

ՀնագույնաստղագիտությանմեջԱնգղիհամաստեղությունը,որնայսօրհայտնիէԿարա
պիհամաստեղությունանունով,մերէպոսումայներկնայիննշաննէ ,
որհաջորդաբարիջնումէգլխավորդիցերիաջբագուկին : Խաչ-
Պատարազինըգերագույնաստվածությանսիմվոլըհանդիսացողթռչուննէ
,այնվերաբերումէՀյուսիսայինԽաչի` Կարապիհամաստեղությանը :
ԿարապիհամաստեղությունըգտնվումէԾիրԿաթինի `երկնային<<գետ-
ծովի>>կենտրոնում(նան` Երկներերկին,երկներերկիր,երկներնծովնծիրանի) :
ՀենցայդծովիմիջիցբխածաղբյուրիցէխմումԾովինարընհղիանումգերբնականերկվորյ

ակներով(Երկվորյակ համաստեղության մասին երգվող տարբեր ձևերով **միայն հնագույն էպոսներում** է պատկերացում տրվում) : Փաստորեն այս առեղծված-բառի ստուգաբանությունը պարզում է , որ այս խորհրդանշանը

1. հայրէ-նախահնդեվրոպական՝ Pater

2. քառաթնխաչէ

3. թռչողէ

4. պահպանիչէ

Հետագայում այն վերէ ածվում Ագոստինոսի : Հնագույն հավատամքում **Միհր-Միթրա-Միեր** աստվածության խորհրդանիշ-ուղեկիցն է սկսվում : Հետագայում այդ թռչնի վերաբերյալ աստվածությունը և հնդիսանում է Ագոստինոսի : Իսկ Ագոստինոսի խորհրդանշանը մեքարձրագույն **Միտք-Ոգին** :

Հէ՛յ, Սանասար , էլիվէ՛ր :

ԽաչՊատերազմին կո՛ւտեղէ/

Էլի՛ , յոթունը , աղոթքառջևարա ,

Արժանը լինիս , քեզ կը հասնի ,

Դնե՛ս վերքո աջթևին , որդարբչառնի :*

„Սասունցի Դավիթ,, էջ 40

Իսկ Բուռլիկ Ջալալին տիեզերական ցածրադիր , կենդանական **Շունչ-Հոգու** խորհրդանիշն է : Ջալալի սանսկրիտից թարգմանվում է <<կենդանություն>> , <<շունչ>> : Հայերենում շունչ բառի հոմանիշն է հոգի (քանի շունչ կա գյուղում) , էակ , արարած : Իսկ հայկական լեռնաշխարհում հնագույն հիթթիթական Ալալու աստվածությունն առաջիններից էր , որ տիեզերական Շունչ-Հոգի կենսաուժն է ներկայացնում :/ **Ալալու, Կումարբի , Անու , Թեշուր/**

Ըստ հնագույն կարգականոնի , մարդը երրորդություն է . մարմին – շունչ-հոգի- Միտք-Ոգի : Նաիրմեջներառում էն՝ կենդանական շունչ-հոգինն՝ բարձրագույն միտք- ոգին : Թաքնագիտական միստիցիզմի տեսանկյունից շունչ-հոգին միտք- հոգու կացարանն է , մարմինն է , այնպես , ինչպես նյութական մարմինն է շունչ- հոգու կացարանը : Շունչ-հոգու մեջ ծնվում է միտք-ոգին :

Այս տեղան պայմանագում է մի շեղվել պոսիայն դրվագը , երբ իջևանատերը Սանասարից գիշերելու վարձ է պահանջում ՝ ձիուն մեկ արծաթ , Սանասարին՝ կես : Սանասարը հիշեցնում է իր երիկարգը .

-Ափո՛, եսքեզկտամաձիուսերկուարծաթ,

Իմզլխունիքեքարծաթ :

Ահաբառախաղիիմաստը. Մարդըերրորդությունե՛մարմին , շունչ , ոգի :
Ձինմարմինեկնունչ : ՔուռկիկՁալալինշունչ-
հոգուիպոստասնե,նաիրհրեշնչովեկոտորումթշամիներիննանգամնեղանումե,երբԴա
վիթըմիպահվարանումե .

Էյ , անիրավ, ընչի՞կըվախենաս,

Քանիմ՞քութրիհեռջնեհան,

Երկուսկոմյեմշնչիլը՛սհեռջնկըհա :

Ահաթեորքանհզորգիտելիքեպարունակումհներիհավատամքը : Իսկմենք , 21-
րդդարիառաջավորներսթերահավատքմծիծաղենքտալիս
,երբանգամունակչենքներթափանցելուայդգիտելիքիմակերեսայինշերտերնանգամ :

(«ՍասնաԾռեր» , հատոր 1, էջ 647 , Երևան 1936)

Բնականե , որժողովրդականասացողնիրենժառանգվածհնագույն ,
պատրաստիկառույցնընկալելուերորպեսայուժետայինպատումնայնհարմարեցներիրն
որհավատամքին(որ՝ քրիստոնեությանը.
Չափազանցգրավիչուտարողունակվերարտադրությունե ,,ՍասունցիԴավիթ,,
մուլտֆիլմումՀայոցՏաճարիպատկերացումը) :Չեորնարնդամեննիմպրովիզատորե ,
փոխանցող :
Սակայննույնտրամաբանությամբգիտնականնառաջնորդվելուիրավունքչուներ :
Արդյոքհարիրեզիտնականինծիծաղելնհամոզել
,թեհնագույնմարդիկմիամիտուտգետենեղելնիրենցուհետագաժամանակներիհամար
աստվածներեն«ստեղծել»իրենցվախերիարդյունքում՝
շրջապատողիրերիցուանբացատրելիերևույթներից, ևապադրանցերգել, ներբողել
,այնել«բանաձևերով»
,որոնքժամանակակիցխելացիներսընկալելուունակությունչունենք :
Այսօրբոլորտրտներիգիտնականներըհնագույնխորհրդապաշտականթաքնագիտութ
յունիցենգաղափարներներմուծում , բայցդեռեպոսըհեքիաթեհամարվում (իդեպ,
հեքիաթիակունքնելնույնգիտություննե) :

Կցանկանայիմիհատվածմեջբերելինդկական ,, Մահաբհարատայից,,
,որումբազմաթիվենհիշատակումներըսարսափելիևավերիչզենքերիմասին
.«ՎիմանանաներևակայելիարագությանմոտեցավԵրկրինևարձակեցուսկուպեսշողշ
ողացողբազմաթիվնետեր,հազարավորկայծակներ...Նրանցարձակածմոնչյունըասեսո
րոտլիներհազարթմբուկից...Դրանհաջորդեցինկատաղիպայթյուններևհարյուրավորի

բեղենհորձանուտներ ... Ձենքիշոգիցայրվածաշխարհըցնցվեց
,կարծեստենդիմեջ...Ջուրըտաքացավ , անասուններըսատկեցին ;
Հետոխորլուծությունիջավճովիվրա : Քամիներըսկսեցինփչել ,նԵրկիրըլուսավորվեց ;
Մահացածներիդիակներնահավորշոգիցանդամահատվելէին,նրանքայլևսմանչէինմ
արդկանցկամփոշուէինվերածվել,իսկկնդանիմնացածներըզրկվելէինեղունգներիցու
մագերից ... Դրանիցմիքանիտարիանցարևը ,
աստղերնուերկինքըծածկվածենամպերովուվատեղանակով... >>

Մահաբհարատայումնկարագրվածզենքերը(սաընդամենըմեկօրինակներ)
զարմանալիորենմիջուկայինզենքենհիշեցնում
;<<ԲրահմայիփայտըկամԻնդրայիբոցըպայծառէր ,ինչպես 10 000
արևըզենիթում,ծուխըզուրկէրբոցից...>>
:Մահասարակմարդուերևակայությանարդյունքէ,
այսօրինակըբերելէամերիկացիպրոֆեսորՋ. ՌոբերտՕփենհայմերը:*

Ձոն Բերոուզ <<Անհետացած մայրցամաքներ և քաղաքակրթություններ>>

Հնագույնէպոսներնուառասպելներըժողովրդականբանահյուսությանարդյունքէն :
Եվորնէհնագույնէպոսիհիմքումպետքէտեսնելնրախորհրդաբանականիմաստները ,
հասկանալայդհոգևորուղերձների**նպատակը**:Բոլորժամանակներիիմաստուններըորև
էկարևորբանթաքցնելուհամարայնդարձրելենանթաքույց ,
դրելմանկանհայացքիառաջ` հանելուկով , երգով , խաղով , հեքիաթով
:Հասունացածպատկերացումներովուզիտակիցմարդուհամարայդգիտելիքները ,
բացիվերընշվածմանկականտարբերակների , ամփոփվելէնազգայինզարդանախշերի
, ճարտարապետության , զարդերի ,գրականկոթողներիմեջ
(հայկնոջիմաստությանշնորհիվզորգազործությանզադտնիուղերձներիիմացությանա
րդյունքումհեքիաթիարքանփրկվումնապաիմաստությանմկառավարումէիրենավանդ
վածերկիրը):

Եվահա , հնագույնհավատամքիայուժետներնու<<
հեքիաթային>>կերպարանավորումներըքրմերիկողավորվածգիտականլեզուներ :
Մհերիդոնանարձանագրությունըդրանհերքելիփաստագրվածապացույցներիցէ :

Մհերի դոնան 14-րդ տոհում գրված է Ուրարտական դիցարանի Արդին(Մուծածիր)
քաղաքի Չոբս գլխավոր Աստվածների մասին,որոնք հանդես են գալիս զույգերով `
իրենց կանանցով:

Խալդի-Հալդի/խ-հ/ -Ար-Ուարուբանի կամ Բագբարթու//Բագմաշթու

Բագ-բակ-արնի շրջանակ,Արնի կամ Աստվածային Լուսապսակի իմաստը

Բար-բառ խոսք և բաշիք,բար-բարի,բար-առաջապտուղք

Թու-տու կամ տից-դից

Արեգ-Շիվինի -Տուշպուեա

Siuni-siu-ini-տիվ-Լույսի և Օրվա Աստված, հետագայում՝ Տիր

Արևի Աստված- Խորհրդանշանները- Արևի թևավոր սկավառակը, Կեռխաչն ու Ձին/Խորհրդանշաններին կհանդիպենք էպոսում/

Տուշպուեա-Կանացի իրանով թռչուն, որի թևերի մեջ Արևի սկավառակն էր

Թեյշիբանի-Հեբատ ԹԵՅՇԻԲԱՆԻ- Թեյ շի Բան ԹԵՅ- անձրև, ջուր

շի –սի/SI/ -Արև

Բան –խոսք

Խուբա Հեբա կամ Հեպատ-Երկնքի Աստվածուհին

Թեյշիբանին կանգնած է Ցուլի վրա՝ Կենաց Ծառին

DAMAR.UTU-ARAM.UTU

Ութու-Հութուրինի-Խուտուրինի

Այս և նմանատիպ մեջբերումներից հետո կրկին պետք է հիշել, որ Հայոց Դիցերը ժամանակի ընթացքում իրենց ,, ինքնությունը ,, փոխանցում են հաջորդ պանթեոնին՝ Դիցարանին :

Մհերիդոսանարձանագրությունից կրկին անդրադարձանք Թեշուբաստվածությանը ;

ԹՀՈՐ-ԹԵՇՈՒԲ-ԹԵՅՇԵԲԱ-ՔԵՌԻԹՈՐՈՍ_ԹՈՐԳՈՄԱՏՈՒՆ

Մհերիդոսանարձանագրություն-.Թեյշեբային գոհվել է **6 ցուլ 12 ոչխար**

„ՍասնաԾռեր,, էպոսում ՔեռիԹորոսը 40 փահլևանների գլուխներ է կտրում 6- ոտանի ժույգ: Ձիու 7-րդ տալքը մրջյունները կերել էին: Մրջյունն անդրաշխարհի սիմվոլն է: (Ուրարտական Թեյշեբանաստվածության պատկերում/Ցուլի վրա/անգամ գիտական տեղեկատվություն է դրված, ընդհուպ հագուստի ատրիբուտները. հագուստի վրայի քառանկյունիները խորանարդի նիստերի ձևներն ունենում):

Ո՛չ է պոսում

, ո՛չ արձանագրության մեջ այս տեղեկատվությունը քմահաճույքի կամ էլ պատահական գու

լգադի պության, առավել և ստորին վաճառքի արդյունք է են հնագույն հավատամքներում աստվածներին վերաբերող թվերը բնորոշում են հիերարխի

այում նրանց զբաղեցրած տեղը : Քեռի Թորոսի մասին տեղեկատվությունը լրիվ համապատասխանում է ուրարտական արձանագրության մեջ Զեյշեբային գոհաբերվող անասունների թվաքանակին , շումերական թվային համակարգերին և հնագույն քնագիտական ծավալներին /Պյութագորյան դպրոց/ ; Նահամը նդհանուր հնդեվրոպական աստվածություն է իսուդիական , հիթթիթական և հայկական /Մ. Խորենացի- Թորգոմ/ ;

Խորանարդը համարվել է 2-րդ ծավալը , էլեմենտն է հողը : Խորանարդն ունի 6 նիստ 12 կողեզր, յուրաքանչյուր նիստը 4 եզր ունի, քառակուսի է ; Պյութագորյան դպրոցի գիտելիքով $40=4+0=4$; Էպոսում՝ 40 փահլևաններ ; Խորանարդը տիեզերքի մոդելն է համարվել , ունի 6 քառակուսի նիստեր, որոնցից յուրաքանչյուրը շումերական քառակուսու մակերեսն է , որը նսրբազան չափ է . $1 IK=60.60=3600$ /լայնության և երկարության բազմապատիկը/ : Վեցայսպիսինի ստերիբազմապատիկը՝ 21600 : Մեկ 0-յի կրճատումով այս թիվը դառնում է 12 աստեղատներից յուրաքանչյուրում 2160 տարի երկրագնդի գտնվելը և տիեզերական առաջընթացության օրենքի համաձայն՝ մեկ պտույտը : Մեծ տարին 25920 տարի է - 2160×12 :*

Եվ այսպես , մինչ օրս , քաղաքակրթված հայաստանի աստվածաբանությանը , հայ մանուկին , հայոց ունուսումնական ծրագրերում , դպրոցներում , որպես միջնադարյան ժողովրդական բանահյուսություն՝ << Սասունցի Դավիթ >> վերնագրով ներկայացվում է հնագույն հավատամքային կարգակառույցը :

Ակնհայտ է , որ մեր էպոսի հերոսները սուկազգային հերոսներ չեն , նրանք վաղնջական ժամանակներում աստվածներ էին : Ծովինարը՝ հայոց անձնագոհության ու իմաստության չքնաղ , , արքայադուստրը , , տիեզերական նախաջրերի աստվածություն է , երկվոր կակեդբայրները՝ ջրածին-հրածին էակներ , նրանց պայքարը երկնային և անդրաշխարհի վիշապների հետ : Քեռի Թորոսն իր վեց ոտանի ժույզով մեկ օրում հարյուրավոր կիլոմետրեր է կտրում : Մսրա Մելիքն էլ աստվածություն է /ստորև կանդրադառնանք գործառույթներին/ : Մելիքը լուսնային աստվածություն է , աղերսվում է լուսնային տարվա 3600 օրվա հետ /պետք է հիշել , որ մեզանից գոդացվել է արևային կալենդարը /կալ-անդար-մաքուր հայերեն բառ/ , Մելիքի գուրզը 360 լիտր է կշռում : Դավիթը /Տավիթ / անվանուշ , քրիստոնեացված տարբերակն է : Նաև Մելիքը հարազատեղբայրներ են՝ հոր կողմից /արևային և լուսնայինի պոստազների կրողները , ինչպես Հայկը և Բելը : Հայկ և Բելն ամարտը Մեծ Լույս և Արևի տիտղոսի նտիրանալում են ամարտեր :

Նախաջրհեղեղյան Կիշքաղաքի աստված Հեթանայի + Էրիշկեգալիորդի Բելը՝ Մարդուկ-Մելոդաքս Լուսնակի ր Աստվածը,
փորձեց տիրանալ Արեգակի Արևապաշտական տիտղոսին :
Բելի հետ մենամարտի ժամանակ Հայկը հաղթեց նիստատեցի ր Մեծ Լույս Արևի տիտղոսին տիրանալու իրավունքը :
Հայերը նվաճեցին ժառանգական իրավունքով Մեծ Լույս Արևի տիտղոսը ն Արևապաշտությունը: Հեթանայիորդի Բելը ժառանգեց Լուսին և Լուսնապաշտությունը:
Նախաջրհեղեղյան ժամանակներից մինչ օրս Էթանան՝ Բելի հայրը, դեռ պայքարում է Արեգակի տիրանալու համար: (

Իսկ իրականում այսամենի գիտական ապացույցները տեղի են ունենում մշտապես՝ տիեզերքում . Հայկ-Օրիոն համաստեղության մշտական հաղթանակը տիեզերքում համապատասխան ժամանակահատվածում ապացուցվում է ժամանակի գրոյացմամբ: 00:00
Ժամին ժամանակը կանգ է առնում նապատիեզերքում ժամանակը նորացվում է: Այսամեննարդեն վաղուց ապացուցված է աշխարհի վազույն գիտնականներին կողմից, բոլոր հետազոտություններն արված են գերձգրիտ սարքերով: Բայց որամենակ արևորն է, Հայկ համաստեղության հաղթական էլքը նամրագրումը տեսանելի է հայկական բարձրավանդակում)

Ժամանակն տարածություն չի ճանաչում հայոց հրեղեն ձին՝ Քուռկիկ Ջալալին: (Հետաքրքիր է ինչու պատմաբանները նրան չեն նույնացրել որևէ հզոր արքային ժույգի հետ, ասենք, Բուկեփալիկամ Արծիբիի) Նա Մասնատան բոլոր սերունդների հետ է, անմահ է (ինչպես անմահ են Օռվին արը, Ձենով Օհանը , Քեռի Թորոսը, Բայց այդ անմահությունն այլևս երկրային լորտի պատկերացումներից հեռու է. -Քեռի Թորոս կսկծում է տավ, որի մացավ Մի հերի փակվել: Այսինքն, նրա գործառույթն ավարտվեց, նա այլևս անելիք չունի ներս ,,մահացավ,,):

Երկվորյակների աներևույթ հայրն է պոսուման անուն է , գերագույն աստվածությունն է: Նրա <<Խաչ Պատրազին>> (որի մասին արդեն խոսվեց) տիեզերական խորհրդավոր գոյության ն հավերժական կապի խորհուրդն է ; Այնպահպանում է , Բայց նպատում է: Տիեզերական օրենքների խախտելու արդյունքում Խաչը սևանում է, երբ մեմի ամենակարողությունից այլևս զրկվում է աստվածազարմը: Իսկ Մասնատանը՝ այն է՝ Հայոց աշխարհը , աստվածային օրենքների Տունն է (նայսամենը դաջված է երկնքում , երկնային մարմինների դասավորության նը նթացքի քարտեզում, ինչի մասին գիտելիքներին իլուպահապաններն էին հենց նա գույնքում երը) :

... Դավիթ շորեր է հան, տիլվացվեք,

Կնիկի իր իշկեց՝ էնորխաչվերթնին

Սնցերերածուխի պես...

Կնիկ, եստ՛երթամ Չմծկիկ Սուլթանիմոտ,

Եսերթմակոտորեմ էլե...*

Ահահնագույն սրբագան միօրենք . երդումը պահելու կարգը :
 Կարիք չկարացատրելու , որսասատվածային օրենքե
 (հիմա էլ ասում են՝ եթե խոսքդ չես կարողանալու պահես, խոսք միտուր, ինչը հավասար է եր
 դման) : Թ՛եմ երեպոսում , թե՛ առասպելում երթմակոտոր
 , երթման խախտլինելու դրվագներն այնքան խոսուն են նհետևանքներն անխուսափելի, որ
 կասկածի տակ դնել մեր Երկրի աստվածային օրենքներին երկրի լինելու փաստը,
 առնվազն ծիծաղելի է :
 Սասնատան երեքսերունդները խախտում են օրենքը, առասպելում խախտում է ուխտը ն Ա
 րա Գեղեցիկը
 ; Պատիժն անխուսափելի է ու դաժան, աստված չի ներում առաջին հերթին իր ընտրյալների
 ն (զավակներին):
 Հայոց Տանարական ճյուղն իրավունք չունի խախտելու ամուսնական երդումը (Արևի իպո
 ստասը կրողները Լուսնի իպոստասը կրող կանանց հետ լինելով՝ կործանվում էին):
 Էպոսի բոլոր սերունդները աստանդական են դառնում նկամորբ են կամ կիսաորբ (կանան
 մի նրբություն էլ . նրանք հեռանում են Սասունից, որով հետևանքներն իմեջ ձվագները չէին:
 Այսօր ենք ինհետևում են հետագա բոլոր ժամանակներում, արքայական ընտանիքում գահ
 աժառանգից քաջի մյուս արքայագունները չէին պարում պալատում) :
 Ես առանձին ու շաղրություն են մի շտղար ձրելայս փաստին նա թեղած դեպքում
 (եթե լսարանը հարմար է) մի շտշե շտելայս փաստը:
 Եթե մի կողմից ենք քննության առարկա դարձած երկնային մարմիններն ու դրանց ազդեցու
 թյունը մարդկության վրա, ապա մեկան գամ էլ
 , ավելորդ անգամ կզգանք, թե որքան որբ է մեր ազգն էլ իր դիցերի ման (գուցե հեռացել են քմե
 րաստծուց ու որբացել):

Բոլոր ժամանակներում հավատամքային երևույթները գուգորդվել են ծիսակարգե
րով նամրապնդվել , պահպանվել ծիսակատարություններով :

... Մեղիքս եթե քահանան է կավ,

Թոնդրան վերակնքեց .

Ջոջտղի անուն է դիր Սանասար ,

Պատիկին՝ էղիք Բաղդասար :

Մեր էպոսում բոլոր հավատամքային ժամանակահատվածներին հատուկ ծիսակարգեր են (թե՛ հեթանոսական, թե՛ արխայիկ...ժկ) : Մեռնող , հոգին տվող ազգական իգլուխը ծնկին պահելը հնագույն հեթանոսական սովորություն է.

...Մերադաթեն է, ով մեռնի,

Գլուխդ նի ազգական իծնկան վերա

Հոգին տաաստը ծուն :

Դավիթ Աստղկան գլուխ է դիր վեր ի ծնկան,

Էն որ քո ջրն կավ, հոգին էտու,

Դավթի ու շգնաց...*

Կարծում եմ չափազանց ուսանելի է այս հատվածն էլ, խիստ կարևոր հղումներ օրերի ն: Եվ մենք նաև էլ պատահական չի հատված իրն ստությունս :

Մեզ հայտնի համահավաք քննադրից գիտենք միայն , որ Դավիթն ու Պարոն Աստղիկը չեն ճանաչում իրար , բայց գիտեն իրենց շատ մոտ ազգակցականությունը : Եվ հենց արյան կանչի անբացատրելիության մղումով Դավիթը վերջին պահին հասնում է իրարյունակից հարազատի վերջին շնչին և ստոհմական նորավոր կարգը կատարում : Թեև բառացի չի սավում, որ Պարոն Աստղիկն էլ իրավ ժառանգը ՄասնաՏանկառավարման , բայց էպոսն իրեն հասկացողների համար չափազանց խոսուներ : Ես էլ վերջապես ընկալեցի Աստղիկին պարոնով կոչելու ուղերձը : Նա ճռանՎեր գոյի որդիներ, մեծ իրավունքով Վերգոն, ապա իր սերունդները պետք է կառավարեին Տունը, բայց Վերգոն թույլ էր , և սասունցիքը նստեցին Միերին : Աստղիկ իգլուխը դնելով իր աջ ծնկին՝ Դավիթը հնագույն ծիսակարգ է իրականացնում և ապա ժառանգում է մահացողի ստոհմական իրավունքները (անվան հետևյալ վաճառելիքն այնքան շատ է, որ դրան անդրադառնալ չեմ կարող, միայն կրկին հիշենք, որ հնագույն հավատամքային կառույցներում բոլոր հատուկ անուններն ու թվերը նպատակային կողավորումներ են) :

„Սասունցի Դավիթ,,

էպոսում անկախի նի հայերի կոսմիկական հնադարյան առասպելները , որոնք ստեղծվել են Հայաստանի նախապատմական կյանքի հազարամյակներ իր նթացքում , և կանատեսներին անհետևորդների հիշողության մեջ դրոշմված պատմական իրադարձությունները միաձուլվել , միմիասնական ամբողջություն են կազմել , երանգավորված պատմականության արտաքին երևույթով >>:

Հայկական հինագույն էպոսի մասին միջնադարյան հայ պատմիչներն ակնարկներ են արել :
Ինչպե՞ս կարող էր Խորենացու պես ստիեզերական մակարդակի գիտնականը չիմանալ դրա գոյության մասին, չգիտակցեր փոխանցման կարևորությունը : Սակայն ակնհայտ է , որ քրիստոնեական հոգևոր այրերի հետ պնդումներն անխուսափելի էին :
Այնուամենայնիվ , իր մեծության ըհամեմատ , Քերթողահայրը միջոց է գտել անդառնալիությունից փրկելու պատռիկները , գուցե հուսալով , որ կլինեն նպահ պանված մյուս պատռիկները փրկելու անձնագոհներ (քրմերը գուցե) :
Գուցե հենց միայն Խորենացին էլ ժամանակին իմացել է , որ էպոսը հինագույն կրոնի սուրբ գիրքն է եղել , մեծագույն գուշավորության բնագավառի լիրիկոն առավել հարազատ թվացող , այն է՝ կարևոր մասնիկները (Վահագնի ծննդյան մասին առասպելը , որն անգամ Խորենացու հասցրած չափով չգիտենք)՝ հուսալով , որ երբեկ վերագտնվի ամբողջը :

<<Այն մասերի վերաբերյալ , որոնք գուտ առասպելական բնույթ են կրում , հին հեղինակներ իմոտ կանորոշակն արկներ :
Դրանց թվում պետք է հիշատակել Մովսես Խորենացու անունը , որը խնամքով պահպանել է Հայաստանի հինագույն կուսմիկական էպոսի բազմաթիվ հատվածներն սիրով հաղորդում է >> :*

Հովսեփ Օրբելին է , որ <<Սասնա Ծռեր>> ընդերկայացնում է որպես կուսմիկական էպոսի հինագույն առասպելներ ըհամարում է էպոսի հատվածներ : Այսօր , սակայն , մենք դեռ ցանկություն չունենք հաշվին ստելու փաստի հետ :

(<<Սասունցի Դավիթ>> [290, մաս IV, [6])

(<<Սասունցի Դավիթ>> [278 [1])

(Հ. Օրբելի <<Հայկական հերոսական էպոսը>> <Երևան 1956 [71-79])

(Հ. Օրբելի <<Հայկական հերոսական էպոսը>> <Երևան 1956 [64])

Անչափ մեծ է փափագս՝ ուսումնասիրել վեր էպոսը , սակայն դատարված է միայն մեծերին :
Ինձուրեմն մնում է կրկին ու կրկին ընթերցել , լսել , ունկնդրել , փորձել լուրդակի անշանչափ ովգոնե հասկանալ մեծ գիտնականներ ի վեր ծանու մները :

Օգտվում է մինձը նձեռված հնարավորությունից ներկայացնում է վեր էպոսի գաղտնի ուղերձը : Այն դրված է վերջին ճյուղում : Այս հինագույն համակարգի վերջին դիցը՝

Փոքր Միերը , Ագռավաքարում փակված սիմվոլիզացիայում :
Նաներկայացնում է ժամանակների վերջը
: Այսինքն Փոքր Միերը խորհրդաբանում է տիեզերական ժամանակների և սկիզբը վերջը :
Ե՞րբ է նա դուրս գալու Ագռավաքարից , ի՞նչ էլինելու դրանից հետո
: Արդյո՞ք մարդկությունը քարուկալիսկան կալիք պետք է ունենա :

Երբ ցորեն եղավ քանցմասուրմի ,

Ուզարին եղավ քանցընկույզմի ,

Էն ժամանակ հրաման քկա , որ ելնենք էդ տեղեն :

Մեր ժողովրդական սացողները չհասկանալով այսուղեր ձի խորհրդաբանությունը՝
նր՝ աղավաղված իմաստով էլ փոխանցել են սերունդներին թյուր պատկերացում :
Փաստորեն մարդկությունը սպասում է աշխարհի կործանմանը՝
նորի կալիսկան կալիքով՝ չիմանալով թաքնա գրված ճշմարտությունը :
Այս շրջափուլը նյութական աշխարհի վերջն է «ավետում» ;
Փոքր Միերը տիեզերական շրջափուլի ավարտն է ունան սկիզբը :
Բայց այս վերջին «աշխարհը» չի կրկնելու նման չլինելու ախորդներին :
Գերեզմանից Դավիթը որդուն վրջին պատգամն է հղում՝ մտնել Ագռավաքար :

Քո տեղն էն տեղնի , չուրան ծին ծնանի , անմախմեռանի :*

Փաստեր են Փոքր Միերը կարող է մեռնել ,
նա է միական ծինն էլ , անմահն էլ (անմահը լլա ս , անժառանգը լլա ս) :
Նատիեզերքի նյութական շրջափուլի վերջում
, իրմեջ ներառելով աշխարհի բոլոր հոգիներին ,
վերացնում է նյութական տիեզերքը և անցնում է դեպի նոր՝ հոգևոր լորտ :
Փոքր Միերը՝ որպես նյութական աշխարհը կործանող և մարդկությանը դեպի հոգևոր լորտ
տատանող վերջին աստվածությունն ,
պահպանված ձևով գոյություն ունի բոլոր հնագույն ու սմունքներում ,
սակայն հայկական էպոսը այս առումով բացառիկ է
, այն լիարժեք ներկայացնում է հնագույն աշխարհ ճանաչողությունը և նյութական տիեզեր
քի ծավալումն իրամբողջական փուլերով , մինչև բարձրագույն՝ հոգևոր սֆերա :
Եվ վերջապես՝ քարայրը խորհրդանշում է երկինքը : Միերը փակվում է Ագռավաքարում
, Քրիստոսի մարմինը «փակվում» է քարայրում մինչև ամբարձվելը :

Ինչպես տեսնում ենք , հնագույն կարգակառույցներում ամենին չիր «տեղում» է ,
ամենին չունի իր գիտական բացատրությունը :

Չի կարողացել այս ճշմարտություններն անտեսելու լուրջ էլմեծն Թումանյանը (Թումա
նյանը գաղտնի դպրոցի սաներից էր , կոչմի այննա) .
«... այդ առասպելական (դիցաբանական , միթոսական) պատմությունն է

որկազմում էամենագլխավորական պատմությանն ախադուրը :
 Նրաստեղծագործությանմեջգործչունենքմահաճույքնուֆանտազիան :
 Առասպելըանխուսափելի , տեսողականերևույթ ,
 բացատրելիպրեսպեկտիվայիօրենքներով ,
 որինենթարկվումէտարածությաննմաննժամանակը>>:*

Ինձ համար վերծանելով այս հնագույն գիտելիքներն ու ճշմարտությունները՝ ես հույս եմ փայփայում, որ ակադեմիական մակարդակով այս գիտելիքը գոնե հայ ուսանողին հասանելի է: Բայց քանի որ մանկական տարիքում արմատացած գիտելիքն այլևս անհնար է լինում հերքելի դարձնել, ապադպրոցական դասագրքերի՝ արդեն հնացած տարբերակներն առնվազն բավարար չեն, որպեսզի հետագայում հայ մարդը „հաշտվի“, իսկությունների հետ(սա իմ կարծիքն ու համոզումն է) :

„ՍասնաՏուն,, Էպոսըեզակիէ:
 Այնագգայինեզակիներաշխարհէուեզակիհայացքդեպիտիեզերք :
 Հայկականէպոսնուսումնասիրել, կնշանակենրահիմքումընկածհնագույնհավատամքի
 աշխարհճանաչողությաններքինէությանմեջխորանալնփորձելվերականգնելայդինագ
 ոյնհավատամք-
 կառույցիընդհանրականպատկերըուփորձելիմանալնրաներքիննպատակայնությունը
 ` ուղերձը>> ;*

[Հովհ. Թումանյան- Հոդվածներևհրապարակումներ, հատորII, 1983, էջ 301]

<<ՍասունցիԴավիթ>> , էջ 417

ԱրթուրԱրմին<< ՍասնաՏուն>>հնագույնհավատամք-էպոս ,[13]

Օգտագործվածգրականություն

ԱրթուրԱրմին<< ՍասնաՏուն>>հնագույնհավատամք-էպոս

Հ. Օրբելի<<Հայկականհերոսականէպոսը>><Երևան 1956

Հովհ. Թումանյան- Հոդվածներևհրապարակումներ,հատորII,1983

<<ՍասունցիԴավիթ>>համահավաքբնագիր

www.podarilove.ru

ՋոնԲերոուզ<<Անհետացածմայրցամաքներևքաղաքակրթություններ>>

www.karinehayrapetyan1.wixsite.com –<<Հայոցհիննորհավատքը>>

Սերգեյ Վարդանյան <<Հայոց մայրաքաղաքները>>

Հրաչյա Աճառյան –Հայերենարմատական բառարան Երևան 1926